

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 70

Z KRAKOWA DNIA 31 SIERPNIĄ 1823 ROKU W NIEDZIEŁĘ.

Z Warszawy d. 22 Sierpnia.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POL-
SKIEGO &c. &c. &c.
XIAŻE NAMIESTNIK KROLEWSKI
w Radzie Stanu.

Zważywszy zmiany w systemacie cel-
nym Królestwa Pruskiego zasła, i z
względu na dobro handlu i fabryk kano-
wych, na przedstawienie Kommissyi Rząd-
dowej Przychodów i Skarbu postanowi-
liśmy i stanowimy:

Art: I. Komory celne pierwszego
rzędu w Krasiecu i Gołomi pod ścianą
Austrii wolnego miasta Krakowa poło-
żone, obok attrybutcy postanowieniem
Naszym z dnia 26 Listopada r. z. im na-
danych, upoważnione jeszcze ninieyszem
zostają do expedyiowania wszelkich to-
warów kolonialnych Taryffą celną Kró-
lestwa Polskiego do wprowadzania w
kray Królestwa Polskiego dozwoionych.

Art: II. Wykonanie tego Naszego
postanowienia Kommissyiom Rządowym
Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież
Przychodów i Skarbu, w czym do któ-
rey należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedze-

niu Rady Administracyney d. 8 Lipca 1823
(podpisano) Zaiączek.

Minister Przydujący
w Kom: Rząd: Przy-
chodów i Skarbu.

(podp:) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Za zgodność:

(pdpisano) Kruszyński.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POL-
SKIEGO &c. &c. &c.
XIAŻE NAMIESTNIK KROLEWSKI
w Radzie Stanu.

Po rozważeniu wniosków Rappor-
tem Kommissyi Rządowej Przychodów i
Skarbu z dnia 2 Lipca r. b. Nro. 25,597
i 26,481 za porozumieniem się z Kom-
missyą Rządową Spraw Wewnętrznych
i Policyi Nam przedstawionych postano-
wiliśmy i stanowimy:

Art: I. Na linii granicznej od
strony Prus i Austrii ustanowionych

bydź ma jeszcze nowych Komor wychodowych dwie to jest, na linii granicznej Prus iedna w Woiewodztwie Kaliskiem we wsi Grodz szczko, druga zaś od ściany Państwa Austriackiego w Woiewodztwie Krakowskim we wsi Rataie.

Art: 2. Kómora wychodowa Rataie, w poprzedzającym artykule wymieniona, oprócz obowiązków dla Komor drugiego rzędu przepisanych, upoważnioną nieieyszem zostać do expedyiowana drzewa wprowadzić Taryffą dozwołonego z lasów na drugiej stronie Wisły w Galicyi Austriackiej położonych do Królestwa Polskiego wprowadzanego, za poborem opłaty całkowitego cła wchodowego i konsumowego Taryffą Celną przepisanego.

Art: 3. W Woiew: Augustowskiem Kómora drugiego rzędu od strony Prus z Wierzbolową do Filipowà przeniesioną bydź ma.

Wykonanie tego naszego postanowienia Kommissyiom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu, wczem do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney, dnia 14 Lipca 1823 r. (podpisano) Zaiączek.

Minister Przydujący
w Kom: Rząd: Przy-
chodów i Skarbu

(podp:) X.X. Lubocki.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem;

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Za zgodność:

(podpisano) Kruszyński.

Do miysc, które codziennie coraz bardziej stają się ulubionemi od publiczności, należą słusznie Łazienki, do których idąc ogrodem Botanicznym, można mieć spacer nayprzyjemniejszy. Ciągłe usiłowania Rządu pomagają nie mało do upiększenia tej części i mia ta. Wiodąca do Łazienek droga pomiędzy górami została na nowo zrobiona i upiękioną; źródło u stop tych gór znajdujące się, od kilku lat popsute, zostało naprawione, a znaczna ilość źródeł w górach wynaleziona, posłuży do utworzenia w Łazienkach nowej fontanny na placu wiodącym z aleów do posagu Jana III. Niemniej korzystnie dla upiększenia Łazienek przedsięwzięte zostało uстроienie wodozbioru, za ydującego się na dole w ogrodzie Botanicznym. Wodozbiór ten już zo tał okaza ey wznie siony, i będzie zewnętrznie przybrany na wzór Ceciliae Metelli w Rzymie.

Roboty za Zamkiem Królewskim mające służyć do utrzymania ogrodów wi szących, pod którymi będzie przechodzić ulica, postępują z znakomitym pospiechem. Dzieło to jest rzadkie w swoim rodzaju, i publiczność niezmiernie cieka wa jest jego ukończenia.

Z Petersburga d. 23 Lipca d. K.

(Z Kuryiera Litewskiego.)

Wczoraj, iako w dniu Imienin Nayaśniejszej Cesarzowej Jeymości Maryi Fedorowney, N. Jey Wnuczki i Wielkiej Xiężney dziedzicznej Sasko - Weymarskiej, Cesarzowa Jeymość, w pałacu Peterhofskim, raczyła przyymować życzą

nia i powinszowania Magnatów Państwa, osób do dworu wstęp mających i Ciała dyplomatycznego. Dany był wielki bal maskowy i oświecenie w ogrodach. Wspaniałey tey uroczystości wiele dodawała okazałości piękna dnia pogoda i niezmierny zbiór widzów, którzy się tam ze stolicy i z okolic zgromadzili.

W Naywyższym Reskrypcie Jego Cesarskiej Mości wyrażono:

Dnia 6 Kwietnia. Do Pana Radey Tayrego, Senatora Seymonowa. „Z powodu odhycia i z szybkością zaczętego rozrabiania piasków, złoto w sobie zawierających, na rozległych przestrzeniach odnóg gór Uralskich, uznaję potrzebnem iżby te nowe ślady bogactw Państwa w Królestwie kopalnem, we wszystkich swych stosunkach, tak w miejscach, gdzie się już znalazły, jako i z dalszych zabranych wiadomości, rozpatrzone były przez osobną Kommissyją na miejscu. Przesyłając do was tym końcem ułożoną i przez Mnie approbowaną Instrukcyją Czasowey Kommissyi Górniczey w Ekaterynburgu, naznaczam was iey Prezesem. w ufności: iż podług dawniejszey służby waszey, podług doskonałej znajomości rzeczy Górniczey, i gorliwości w powszechności o dobro Państwa, wy dopełnicie to poruczenie z pożądanym dla Mnie zupełnym skutkiem. Pragnąc, iżby Kommissyja ta, niezwłocznie została utworzoną, polecam wam udąć się do Ekaterynburga, iak tylko polecenia wam poruczone w Kazaniu przeszkadzać do tego nie będą, zrobiwszy jednakże rozporządzenia, iżby Kommissyja w Ekaterynburgu niezwłocznie zająć się mogła, nawet przed waszem przybyciem, poprzedzającemi swemi czynnościami, co

do wykonania włożonych na nią obowiązków.,,

Utworzyła się i Naywyżey potwierdzoną została kompaniia, którey celem utrzymywać żeglugę statkami parowemi na morzu Kaspjskiem, tudzież na Woldze i Kamie, na mocy przywileju ustąpionego od Ober-bergmeystra Berda. Kompaniia składa się od 500 do 1000 akcyi, każda po 1000 rubli. Akcyionistami mogą być poddani Rossyjscy i zagraniczni, wszelkiego stopnia i stanu. Kapitał ma być nieetykalnym przez lat 15; zyskiem corocznie dzielą się akcyionisci.

W biegu zeszłego roku, Medycy na leżący do komitetu medyko-filantropijnego, Cesarskiego Towarzystwa Czelekolubnego, leczyli kosztem Towarzystwa 3442 osób; operacyi oczu wykonano 176.

W okolicach Woroneza, od początku Czerwca upały dochodziły 35 stopni.

Duchowieństwo Katolickie obu obrządków, w mieście Barze, odprawiło w miesiącu Czerwcu nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Xiążęcia Adama Czartoryskiego, Feldmarszałka wojsk Cesarza Jmci Austriackiego. P. Kaletań Zakrzewski, siedmdziesiątletni starzec, dawniey Porucznik wojsk Polskich, niegdyś wychowawiec szkoły Rycerskiej, którey zmarły Xiąże był opiekunem i zwierzchnikiem, miał mowę, pełną pięknych wyrażen, które mi cnoty i zasługi zmarłego natchnęły i podniosły szlachetność uczuć mowcy.

Od granit Hiszpańskich d. 12 Sierpnia.

Pochody Miny naprzód i stęcz zniknęły w Urgel, a pokazanie się jego na drodze do Barcelony, tudzież wyjście z Urgel d. 7 z. m. 600 konstytucyjonistów,

którzy przez Leridę udali się do Tarragony, i inne podobne wypadki dały niektórym osobom powód do wierzenia, że w Katalonii tak dalece nie powodzi się wojsku Francuzkiemu, iż nie może podług planu działać. Pisma Francuzkie dopuściły się nawet zarzutów przeciw osobie Marszałka Moncey, i oddalenie się Jenerała Donadieu od wojska za zły wzięty znak. Na to służy taka odpowiedź: Jakkolwiek konstytucyoniści przy nie-licznych siłach lubią w tyle Francuzkiego wojska działać, w czem dopomaga im miejscowość; Francuzcy jenerałowie obeznani jednak z temi obrotami, starają się temu przeszkadzać, czego dowodzą ostatnie w Katalonii zdarzenia, po których ukończeniu Marszałek Moncey założył znowu główną swoją kwaterę w Mataro. Milans został z swojemi konstytucyoniistami ku Tarragonie odparty; w wszystkich potyczkach byli Francuzi zwycięzcami, powszechnie zaś bitwy unikał Milans. Dla zamknięcia Barcelony wyciągnęły wojska Francuzkie jeszcze d. 30 Lipca linię.

Osada St. Sebastian, która słyszeć nie chce o poddaniu się, posiada w głównym swoim sztabie następujących officerów: Pablo Pena jest gubernatorem, Pavia, dowodzą twierdzy, (kapitan w stopniu podpułkownika); Pułkownicy Odonell, pułku iedności, (Cesarza Alexandra) Sierra, pułku Valancay, Cisneras, pułku Hiszpania, a Leguia dowodzi ochotnikami z Bastan. — Oba pułki Odonella i Sierra czynią służbę w twierdzy i na wałach, ponieważ inne pułki mniej są zapalone. Milicyja Salamunki dopomaga służby artyleryi. Wiele żon żołnierzy w twierdzy prosiło jenerała Hr.

Ricard o przestanie ich wezwania do gubernatora, aby im mężowie przesłali pieniędzy. Stało się, i podpułkownik od pułku Valencay i podofficer przynieśli z zawiązanemi oczema pieniądze, pół godziny tylko za twierdzą bawiąc.

Mówią powtórnie, iż Tarragona myśli się poddać.

Z Madrytu d. 9 Sierpnia.

Przybyły tu wczoray goniec z Kadyxu przywiózł doniesienia czyniące wielką nadzieję, że los Kadyxu wkrótce rozstrzygniony zostanie. D. 3 uda się Król do kościoła, a lud i wojska toł warzyszyły mu przez całą drogę z najwyższemi okrzykami. Zapewniają, iż dwa pułki osady oświadczyły się za Królem; dla trzymania ich na wodzy musiano inne pułki przywołać; daley, że Riego zawsze jeszcze posiada przywiązanie wojska, i udał się na wyspę Leon, dla ożywienia pułków tamtejszych. Miasto i wyspa Leon znajdować się mają w wielkiem poruszeniu, które szczęśliwy wypadek rokuia; mówią nawet, że Stany naradzały się na posiadzenie dnia 1go względem uwolnienia Króla; rzecz ta ukończoną została na następnym posiedzeniu, ale nie wiadoma jej osnowa. — Z niecierpliwością oczekujemy potwierdzenia tych radosnych doniesień.

D. 2 (wyraża inne doniesienie) otrzymali NN, Królestwo pozwolenie bywania w kościele S. Franciszka i przebieżdzania się przed bramą lądową. Oddział jazdy towarzyszy ich powozowi. Mieszkanie ich zawsze jeszcze jest w celnym domu, z którego okna wychodzą na morze. Officerowie Francuzcy widzą

często przez perspektywy z swoich okrętów uwielbionego Króla pozdrawiającego chustką flotę Ludwika XVIII. wysokiego swojego obrońcę i niezadługo owobodziciela.

Zakony tutejsze czynią w pewnych dniach każdego tygodnia modły o uwolnienie rodziny Królewskiej.

Dywizyja Quesada w krótkce urządzoną zostanie i w pole wyruszy.

Brygadier Burnies jest dowódcą wyspy Leon, a pod nim dowodzą Espinosa i Odaly; ale nie mogą nic przedsięwziąć, ponieważ między wojskami wielka zachodzi niezgoda.

Z Paryża d. 13 Sierpnia.

Z Mataro donoszą pod d. 8 b. m. że także poddał się Manso, i w 150 koni przybył do Marszałka Moncey. — Jenerał Donadieu zdał swoje dowództwo Jenerałowi la Roche - Aimont.

Jenerał Hr. Molitor, stósownie do otrzymaney instrukcyi, zawarł z Jenerałem Ballasteros umowę, mocą której ostatni uznał z wojskami swoimi władzę Rejencyi, i wydał rozkaz do gubernatorów Kartageny, Alikante, Pampelony, St. Sebastian, Peniskola, Las Penas de San Pedro, Monzon i Venasque (*) aby toż samo uczynili. Wszyscy wojskowi poddanego korpusu utrzymaniem są przy swoich stopniach i pobierać będą żołd ze skarbu Hiszpańskiego. Milicye udać się mogą do swych domów i nikt niema bydź za polityczne mniemanja prześladowany. Hr. Molitor wyznaczył tymczasowo stanowiska dla wojsk Ballasterosa, które składają się jeszcze z 7000 głów, i osadzą Quesada, Cazorla,

Ubeda, Algarineio, Lorca, Lucena i Archidona. Ballasteros wezwał także Jenerała Zajas, który oddzielnym korpusem w okolicy Malagi dowodzi, aby poszedł za jego przykładem. Nie wątpią o tem, równie jak o wielkiem wrażeniu, które umowa Ballasterosa w Stanach uczyni i w dowódcach reszty twierdz. To wszystko przypisać jedynie należy Hr. Molitor.

Kawaler Desmaison udaie się przez Anglią do Portugalii, dla zawiezienia N. Królowi Portugalskiemu znaków orderów Frnacuzkich.

Przybył tu Xiążę Rovigo.

Lord Tomasz Maitland wysiadł d. 2 b. m. do Kale i udał się do Paryża.

Pomnik, który Ludwikowi XVI w Nant stawiają, stać będzie w środku miasta na naysiękniejszym placu. Posąg Króla, którego twarz bardzo dobrze jest trafiona, wynoszący pół dziesiątey stopy wysokości, stać będzie na 74 stóp wysokiej podstawie z granitu. W spuszczoney ręce trzyma zwinięty papier, który zawiera jego testament. Robił go Snycerz Molchenet.

P. Duchatel, znakomity badacz natury, o mało d. 5 b. m. przez swoją gorliwość do nauk, życia nie utracił. Udał się z pięciu uczonemi swoimi przyjacielmi do Crignon, niedaleko od Neaupelle - Chateau, dla szukania w obszerney muszłow groty w dobrach Marszałkowej Bessieres. Prawie dopinał już swego celu na ten raz i zabierał się do opuszczenia groty, gdy oberwał się jej bok i onego przysypał. Szczęściem udało się jednak po kilko godzinney pracy odgrzebać P. Duchatel bez znaczącego skalificzenia, który przy staranności Marszał-

(*) Monzon i Venasque już się poddały.

— kowey zaczęta do zdrowia przychodzić.

Szlachetny syn, chociaż sam był oycem czworga dzieci, stawil się przed sądem i przyjął na siebie winę popełnionego przez oycę zabójstwa, za co był na całe życie na ciężkie prace skazany, został przez Króla ulaskawiony.

— D. 15. —

Wczorajszy Monitor umieścił w urzędowej części nader ważne lubo nieurzędowe doniesienie, że przez telegraf przybyło od Jenerała dowodzącego w Bacionie do Ministra wojennego doniesienie następujący osnowy: List z Madrytu pod d. 10 b. m. donosi, iż nadeszła do Madrytu wiadomość, że Król Hiszpański jest wolny, członki Stanów odplynęły do Angli i przed Kadyxem ustały nieprzyjacielskie kroki. Dyrektor poczty w Madrycie toż samo donosi. Urzędownie jednak nie nadeszła jeszcze o tem wiadomość. — Dodane do tego doniesienia *Notabene* opiewa: jeżeli ta wiadomość jest prawdziwa, tedy niebawmie potwierdzi ją urzędowe telegraficzne doniesienie. Tymczasem to potwierdzenie do dnia dzisiejszego nie nadeszło. — Urzędowe doniesienia z Hiszpanii w Monitorze tyczą się tylko wiadomego przeyscia Ballasterosa. Ale dziennik Sporów pisze, że do głównej kwatery nadeszła ustna wiadomość, że Król w Kadyxie jest wolny, że Stany rozwiązały się, a rewolucyjne woyska połączyły się na wyspie Leon; że oczekiwano tylko na przybycie Xcía Angouleme, dla otworzenia bramy Kadyxu od strony morza, przez co ukończy się wojna w Hiszpanii.

Z Koruny po przerwie od 15 Lipca odebraliśmy doniesienia pod d. 27 i 31

tegoż miesiąca. Według pierwszych przybyła przed Korunę fregata Francuzka i strzelała do miasta. Z obozu zamykającego to miasto widzieć ją można było. Z Ferrolu dowieść miano działa, i jeżeli się Koruna do 28 nie podda, postanowił Jenerał Bourck do niej strzelać. Walczący nasi żołnierze żądają szturm, i najwyższy dla tego pałają zemstą przeciw tak zwanym konstytucjonistom, że ocznymi byli świadkami jak do 60 osob tożnego stanu z związanymi rękami i nogami w morze wrzucili. Dwie z nich, które woda na brzeg wyrzuciła, poznano po ubiorze, jedną z nich był podpułkownik, a drugą Duchowny. — Oficer z 65 ludźmi z osady przy okrzyku: niech żyje Król! śmierć konstytucji! przeszedł do nas. — Doniesienia z dnia 31 zawierają powyższe telegraficzne nieurzędowe doniesienie, z potwierdzeniem wiadomego już przez Anglią doniesienia, że Quiroga wyjechał z Koruny do Anglii.

Przybył tu Królewic Angielski Xze Kumberlandy.

Zona Quirogi otrzymała pozwolenie udania się do Anglii, i odjechała już z Orientu z swą córką i kilku Hiszpankami do Kale.

Dziennik Goniec Francuzki zawiera opis życia zmarłego niedawno w Magdeburgu Jenerał Carnot, z którego kładziemy następujący wyciąg: Carnot pochodził z mieyskiej w Burgundyi rodziny (urodzony d. 13 Maia 1753.) Z młodu zaraz okazał smak do nauk i świetne przynioty. W r. 18 życia wszedł do korpusu inżynierów i wkrótce został członkiem kilku akademii. Był także do Królewskiej akademii przyjęty, ale po dwa razy po 18 Fruktidora i w r. 1815

oddalony. Najpierwsze jego matematyczne dzieło i pochwała Vaubana ściągnęły na niego uwagę Xcia Henryka Pruskiego; ale Carnot nie przyjął ofiarowanego mu od razu wysokiego stopnia w woysku Pruskim. Podczas rewolucyi był członkiem prawodawczego zgromadzenia i narodowej konwencyi, tudzież wydziału ocalenia, w którym kierował szczególnie wielkimi działaniami 14 woysk Francuzkich, które Rzpłtę broniły. Do krwawych środków tego wydziału wcale nie wpływał, ale okazał na czele woyska Francuzkiego, iż ręka jego równie zdolną była do robienia szpady i piorem, i jego szpadzie należy się napis: „Carnot zaprowadził w woyskach naszych zwycięstwo.„ W r. 1795 za utworzeniem Dyrektoryjatu był jego członkiem. D. 18 Fructidora (1797) został na wygnanie skazany; po 18 Brumera był Ministrem wojennym; lecz wkrótce usunął się do prywatnego życia. Potem był członkiem trybunatu, oświadczył się z kilku swoimi kolegami przeciw dożywotniemu Konsulatowi, i sam jeden opierał się zaprowadzeniu władzy Cesarzkiej. — Po zniesieniu trybunatu żył znowu 7 lat prywatnie i w ciągu tego czasu wydał sławne swoje dzieło *sur l'attaque et la defense de places* (o ataku i obronie twierdz.) W r. 1814 polecił mu Napoleon obronę Antwerpii, którą na rozkaz Ludwika XVIII Anglikiem oddał; w r. 1815 był znowu Ministrem spraw wewnętrznych i kierował tym wydziałem z zwykłą swoją rzetelnością i zwięzłością. Po powtórnym obaleniu Cesarza był członkiem tymczasowego Rządu. Szukał potem przytułku zagranicą i po krótkim pobycie w

Warszawie, obrał sobie na mieszkanie Magdeburg.

Z Londynu d. 12 Sierpnia.

Między Jenerałami Wilson i Morillem zachodziła korespondencyja, którą pisma nasze obszernie opisują, nie zadržając jednak za tę pewność. Dla wstrzymania wojny domowej, (gdyż taką nazwać można terazniyszą w Hiszpanii wojnę) proponował Wilson zawieszenie oręża między Hiszpańsko Królewskimi i Hiszpańsko-konstytucyjnemi woyskami, które jednak niema się rozciągać do woyska Francuzkiego. Lecz Jenerał Morillo na to nie zezwolił. Wilson proponował potem, aby Vigo i Koruna oddane Anglikom zostały którzy je tylko na pozor osadzą, dla trzymania wagi przeciw woysku Francuzkiemu, i za pośrednictwem Anglii rozpoczną się zaraz układy o pokój. Rzekoma korespondencyja ciągnąc się miała od 26 Lipca do 1go Sierpnia i na niczem się skończyła. Morillo miał nakonieć odpisać: że niema od Stanów upoważnienia do układów, a Jenerał Wilson okazać go także nie może od swojego Rządu, a zatem wszystko, co byśmy ułożyli, nie miałyby żadney pewności.

Ludność Anglii wynosiła w r. 1822 podług Lova 12 mill. 34,000 dusz, a ubogich do miliona, których utrzymanie do 6 mill. Fs. wynosi.

Z Kadyxu mamy doniesienia do 19 Lipca, które nie są wielkiego znaczenia, gdyż stan tego miasta mógł się potem zmienić. Opiewają one: że junta fortyfikacyjna z jenerałów i członków rady miasta złożona zdała Rządowi obszerną spra-

wę. Miasto znajduje się w ogromnem stanie obrony: 3000 dział i moździerzy znajduje się w wewnętrznych i zewnętrznych warowniach; mamy piece do rozpalania kul i znaczne składy potrzeb wojennych i amunicyi. Junta zwraca Rządowi niepotrzebne im już fundusze. Działami kierują na przemiany liniowa artylerya i wybór woyska i milicyi, do której wchodzi najbogatsi kupcy i urzędnicy miasta.

Z Werakrux mamy wiadomość do 26 Maja. Minister spraw zagranicznych w Meksyku doniósł Kongressowi, iż Zjednoczone Stany północnej Ameryki uznają niepodległość Meksyku i wyprawiły Posła swojego do Rządu Meksykańskiego. Radził więc, aby z tą Rzecząpospolitą i Kolumbijską wniść w ścisłejsze związki przyjaźni. Odczytał potem list od Kolumbijskiego Ministra, i wniósł, aby zaraz wyprawić Posła do Bogata.

— D. 13. —

(Przez Hollandyją.)

Sądzą tu, iż Xze Angouleme przy ugodzie z Stanami Hiszpańskimi bardzo łagodne i słuszne położy na podstawę zasady. Hiszpania mieć ma konstytucyją z izbą Parów na wzór Anglii i Francyi, a Król względem wszystkich ustaw będzie miał prawne veto i niepodległą władzę nad lądową i morską siłą; Duchowieństwo ma być dobrami uposażone, inkwizycyja na zawsze zniesiona, wolność druku z zastrzeżeniem odpowiedzialności i zupełne przebaczenie zapewnione. Słychać, iż te zasady udzielone już zostały naszemu Ministerium. Mówią dalej, że Xze Angouleme żądać będzie od Stanów, aby tę ugodę przy-

jęły bez innego zaręczenia; inni zaś utrzymują, iż Stany bez zaręczenia Anglii na nie zezwolą. Pojednawcze te kroki przypisują szczególnie wpływowi do Rejencyi Ministra pewnego wielkiego Mocarstwa, i obawie, aby wojna w Hiszpanii nie przeciągnęła się do długiego czasu.

Pocztowego naszego statku Osbornie nie wpuszcili Francuzi do Kadyxu, ale przywiezione przez nich listy odesłali na swej fregacie.

Quiroga podczas krótkiego bawienia swojego w Anglii, miał wszelako widzieć się z Posłem Hiszpańskim, i dodać z pewnością, że Ministerium Kadyxkie prosiło Anglii o pośrednictwo.

Mimo wszystkich niepomysłnych z Hiszpanii doniesień, wedle których trudno, aby się konstytucyja utrzymać mogła, związki za konstytucyjnemi Hiszpanami zbierają jeszcze zawsze tu w Londynie i po innych miastach dla nich składki.

Zona Jenerała Roberta Wilson umarła tu we wtorek.

Na wyspie Tabago wszczęły się niesnaski między gubernatorem i władzą administracyjną wyspy. Pisma tutejsze biorą to za znak, iż ta wyspa zamysła wytłamać się z pod panowania Anglii, gdyż właśnie taki był początek wybitcia się Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki z pod władzy Anglii.

Przez pocztowy statek nadeszła tu z Bahii wiadomość pod d. 24 Czerwca, że tamtejsza Portugalska osada pod Jenerałem Madeira z braku żywności czyniła przygotowania do odplynienia na zaiutrz do Lizbony.

DODATEK

DO N^{ro} 70.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 31 SIERPNI 1823 ROKU W NIEDZIELE.

— Z Krakowa. —

Dnia 7 Sierpnia r. b. o godzinie 6¹/₂ wieczorem JW Walenty Bartsch, Senator Dożywotni Rpltey Krakowskiej, Orderu S. Stanisława klasy III Kawaler, Członek Towarzystwa Naukowego Krakowskiego, były Członek Kommissyi Organizacyney przez trzy Najjaśniejsze Dwory ustanowionej, po bolesney chorobie i przeszło 50 letnim urzędowaniu, opatrzony SS. Sakramentami, z powszechnym żalem Publiczności, pożegnał się z tym światem w roku 74 życia swego. — Mąż ten urodzony z iedney z pierwszych rodziny Patrycyuszów Krakowskich po korzystnem odbyciu niższych i wyższych Nauk. i zwiedzeniu Krajow obcych, ubogacony licznemi wiadomościami, zaszczyt rozumowi ludzkiemu czyniącemi, i pięknemi od Natury Serca i duszy ozdobiony przymiotami, poświęcił się zaraz od młodości, (czadkim przykładem i dla rówieśników wzorem) całkowicie na usługi Ojczyzny, i odtąd, raz rozpoczynwszy Urzędniczy zawód, pracował nieprzerwanie na licznych Urzędach przez lat 50 kilka, aż do zgonu swojego. — W tym

przeciągu czasu sam Urząd Prezydenta Miasta Krakowa chwalebnie trzydzieści razy i z ukontentowaniem wszystkich sprawował, bądź w politycznym, bądź w sądowniczym Wydziale okazując zawsze bystrą przenikliwość, z gruntownym zastanowieniem, znajomością Praw, Ustaw, Potrzeb, i okoliczności miejscowych, równie iak dojrzałym rozsądkiem. — Na tak licznych i pierwszych nie ospolitey pracy i zdatości wymagających Urzędach, wszędzie i zawsze przewyższając oczekiwanie, gdy ziednał sobie bez ograniczenia ufność powszechną, Obywatele polecając doznanej jego bezstronnej gorliwości, i światłu swe losy, mianowali go Posłem na Sejm Rzeczypospolitey Polskiej roku 1793, a Ojczyzna zaszczycała go godnością szlachectwa Krajowego Polskiego, czego że prawdziwie stał się godnym okazały jego zasługi, cnoty, i Patryotyzm. — W pamiętney Epoce powstania Narodowego, nie oszczędzał się bynajmniej. — Pierwszy do czynienia z siebie ofiar, gdzie potrzeba Kraju wymagała, zawsze interes publiczny nad prywatny przenosząc. — Austriacki Rząd ceniąc Męża tego światło i cnoty po-

wierzył mu Urząd Konsyliarza Magistratualnego, a Król Saski posadę pierwszego Ławnika Miasta. — Za zmiłą okoliczności Trzej Najjaśniejsi Protektorowie Rzeczypospolitey Krakowskiej mianowali go jednomyślnie Członkiem Kommissyi Organizacyney i Dożywotnim Senatorem, gdzie, jak wśród czasów wojennych nayskrupetniejszych okazał rządką zdadność przynoszenia ulgi, i zasłaniania Obywateli przy dozadzaniu potrzebom publicznym, i przy nader twardej pracy, wśród bolesnych nawet chorób tęskniąc do prac Urzędu swego, tak w tey nowej powierzoney godności, dał dowody niepospolitey zdadności i gorliwości. A Najjaśniejszy Imperator Wszech Rossyy Król Polski zaszczycił go Orderem S. Stanisława Klasy III. — Na wszystkich Urzędach, aż do zgonu z niezmortowaną pracą obywatelską, ile sobie na niewygasałą wdzięczność Współziomków zasłużył, świadkiem są szczerze uczucia wszystkich Mieszkańców Kraju. — Świątliwy Obywatel, Wzorowy Urzędnik, tkiłwy Małżonek i członek familii, stonny zawsze do pomocy udającym się do niego, trafny w rozpoznawaniu zdadności i gruntu Serca, Szanowany od Współczłonków, uprzejmy dla podwładnych, otwarty, i szczerzy w postępowaniu, umiejący łączyć obowiązek Urzędnika, z wyrozumieniem dla współludzi, pobłażający dla innych, wniczem nieprzebaczający sobie, po wytrzymaniu bolesney choroby, z filozoficzną Stoiką Chrzescijańskiego cierpliwością, i niezmiernym wypogodzeniem umysłu, wyniosł się z doczestności przestając bydź pieczęcią Towarzystw i zostawiając przywiązaną

Małżonkę, Krewnych, i! Przyjaciół w nieukoionym żalu. Wszyscy zaś cnotę i zasługi szanujący, wpożne ozasyronic będą lzy nad iego grobem, podając pamięć następnym pokoleniom.

* * *

Z Wiednia d. 21 Sierpnia.

Przez zawartą w Weronie umowę w d. 9 Grudnia 1822 między Najjaśniejszym Cesarzem Austryjackim i N. Xiężną Parmeńską, zapewnione jest pobieranie pensyy obustionnym poddanym, w którym bądź kraju zechcą osiąść.

Z Włoch d. 6 Sierpnia.

Oyciec S. mianował Xcia Ruspoli i Cerveteri domowem swoim prałatem.

Z Turynu piszą pod d. 2 Sierpnia, że N. Król Sardyński przywracałac zniesione przed rokiem kollegium prowincjonalne (S. Franciszka de Paula), powierzył nad nim dyrekcją Jezuitom, którzy jak wszędzie, tak i tu zalecają się kształceniem młodzieży.

Słychać, iż przybyły do Liworna byfy Cesarz Meksyku Jurbide podał prośbę do W. Xcia Toskańskiego, aby mógł w iego państwach mieszkać, i otrzymał zezwolenie. — Król Wirtembergski używający w Liwornie kąpeli morskich, żyje prywatnie w wiejskim domu za miastem; iednak zawsze przyjeżdza do teatru.

Przybyły do Genui okręt przywiozł, podług tamtejszey gazety, wiadomość z Kadyxu, iż pomimo niebezpieczeństwa bycia zabranemi kilkanaście okrętów zawinęło tam z znacznemi ładunkami zboża.

Dla ciągle przeciwnego wiatru niemamy z Lewantu oddawna doniesień.

Ostatnie listy z Alexandryi są pod d. 27 Maia. Flotta Egipska stała w gotowości z wojskiem lądowym do odplynienia do Kandyi; działania tej mają się kończyć na wysadzeniu tych wojsk i przez całe lato stać ma pod Kandyą. Dowiadujemy się oraz zamtąd, że w Kwietniu w powiecie Delta wybuchnęły zaburzenia, dla których przytłumienia sam Vicetról d. 2 Maia wyjechał z Kairu. Morowe powietrze, które tego roku szczególnie na okrętach grassowało, zwolniło i mało już ludzi umiera.

Z Tryjestu d. 1 Sierpnia.

Montenegrynczykowie mają od 13 Lipca szybkim krokiem postępować przeciw Baszy Skutary, który najlepsze swoje woyska wysłał do Tessalii do Mehmeta Baszy. Grecy (dodał) czynili już oddawna z biskupem Montegru układy, dla wciągnięcia go do swej sprawy.

Od granic Tureckich d. 2 Sierpnia.

Nadzieia bliskiego pokoju z Persyją, którą sobie pochlebiano zniknęła znowu. Zdaie się, iż Persowie przy układach w Erzerum nie skoremi się do ukończenia wojny na zasadzie *status quo* iak Porta proponuje. Spodziewają się jeszcze zawsze przy dalszem prowadzeniu wojny nowych nabyciów, ponieważ Porta, chociaż oprócz Greków z innem narodem nie prowadzi wojny, nie może jednak wszystkich swoich sił przeciw Persom użyć, gdyż trudno, aby Grecy prędszy broń złożyli póki nie będą albo wytępieni, albo otrzymają zezwolenie na swoje żądania. Od ostatniego daleką jeszcze bardzo jest Porta. Zresztą trwają jeszcze układy w Erzerum i obustron-

ni pełnomocnicy dotąd się nie roziechali.

Z Zurich d. 9 Sierpnia.

Słychać, iż Nuncyusz Papiezki, Prałat Nazali, wkrótce Lucernę opuści, dla odbycia ważnego zlecenia w Berlinie i Hadze.

Z bawjących oddawna w Szwaycaryi Greków, znajduje się tu jeszcze dwudziestu kilku, którzy pilnie ćwiczą się robienia bronią. W strzelaniu do celu są już dosyć wprawnemi; lecz do fektowania przykładają się najbardziej i z namiętnością. Wyiawszy pokłócenie się pomiędzy sobą, które bez pośrednictwa ich nauczyciela mustry, zakończyć się mogło rozlewem krwi, sprawowanie ich jest dobre.

Z Kopenhagi d. 16 Sierpnia.

W skutku przesłanego przez Rejencją Madrycką naszemu Rządowi pisma, assekuracyia od towarów z morza i na morze Adryatyckie, Marselii, Genui, Liworna, Malagi, Kadyxu, Lizbony, Bordeaux, Baiony, i t. d. poskoczyła do 15 od sta, a do kanału żądanych jest 6 od sta.

Z Sztokolmu d. 12 Sierpnia.

Na zrobienie kanału Gótha wyznaczyl Seym 100,000 talarów bankowych. Połączone wydziały banku i ekonomiczny postanowiły znieść dyrekcją magazynów zboża.

Z Roterdamu d. 16 Sierpnia.

Płynący z Bordeaux do naszego miasta nasz okręt, który Hiszpański korsarz zabrał i do Koruny zaprowadził, został uwolniony i przybył tu d. 13 b. m. z swoim ładunkiem. Gdy d. 3 odplywał

znajdowało się jeszcze to miasto w ręku konstytucjonistów. Francuzi strzelali do niego z pobliskich wzgórzów, które wszystkie w ich były mocy. Zaczęło tam brakować wody i żywności.

Z Karlsruhe d. 10 Sierpnia.

Podług listów z Rzymu zachodzące jeszcze trudności względem konkordatu

z Ewangelickimi Xiążętami Niemieckimi i mianowania Biskupów zostały z ukontentowaniem obu stron uprzątnione. Słychać, iż niektóre klasztory przywrócone być mają, a zwłaszcza Benedyktynów, którzy odznaczali się zawsze umiejętnościami, i powierzone im mają być uczenie Katolickiej młodzieży.

D O N I E S I E N I A.

Kómornik Sądowy uwiadomia Szanowną publiczność, iż dnia 2 Września r. b. o godzinie 9tej ranney w Krakowie przy ulicy Szewskiej pod L. 342 odbędzie się publiczna licytacja wydzierżawienia dochodów tegoż domu na lat trzy od 1go Października r. b. zaczynająca się —

Dnia tegoż o godzinie 3 po południa i następnych dni b. m. i r. o teyże godzinie w Krakowie przy Rynku pod L. 499 sprzedane będą przez licytacją, różne ruchomości fajans, szkło, materace i t. p. — Kraków dnia 29 Sierpnia 1823 roku.

Jarzyński Kóm. Sąd.

Podaje się do Publiczney wiadomości, iż d. 2 Września r. b. 1823. o godzinie 9tej ranney na Przedmieściu Piasek przy Krakowie pod Liczbą 104 odbędzie się sprzedaż przez publiczną Licytacją w drodze Ekzekucyi Sądowej prawnie zatradowanych Ruchomości jako to: Luster, Stołków, Kanap, Błórek, Landszaftów i tym podobnych sprzętów domowych. — Chęć licytowania mający w oznaczone miejsce a czas przybędą. — Kraków dnia 29 Sierpnia 1823 roku.

Jarzyński Kóm. Sąd.

W dniu 2 Września r. b. 1823, o godzinie 9tej z rana w Krakowie na Kleparzu pod L. 135 odbędzie się w drodze Ekzekucyi Sądowej sprzedarz różnych sprzętów domowych, pościeli i t. d. — Tegoż samego dnia po południu o godzinie 3ciej w Krakowie na Kazimierzu pod L. 150 będą przez Licytacją sprzedanemi 50 korcy Węgla Kamiennego. — Kraków d. 28 Sierpnia 1823 r.

H. Salomoński K. Sąd:

Dworek w Gminie IX. W. M. K. przy Ulicy Zwierzenieckiej¹ pod N. 271 sytuowany jest z wolney ręki do sprzedania murowany Masyws zkładający się z 7miu Pokoiów do zamieszkania dogodnych, z Sklepem zabezpieczającym od wypadków z kuchnią i spiżarnią, z piwnicami, z Browarem, i kotłem. Stajniami trzema, Wozownią, z Ogrodem Fruktowym, w którym znajduje się kręgielnia i Altana, z wyprowadzonym kanałem aż do Wisły, z przyłączonym Gruntu częścią ornego, częścią Łąki morgów trzy i prętów 80 miary Wiedeńskiej Urzędownie zporządzoney, zatym mający chęć nabycia takowego Dworku; uda się do Właściciela pod tymże samym Nrem zamieszkałego.